

2.3. ТРИ ЗАТЪМНЕНИЯ, ОПИСАНИ ОТ „АНТИЧНИЯ“ ТУКИДИД

Скалигеровата хронология ни уверява, че Тукидид се е родил около 460 г. пр.н.е. или през 456–451 г. пр.н.е. и е умрял около 396 г. пр.н.е. [924], с. 405. Бил е богат атински аристократ и държавен деец. По време на Пелопонеската война командвал като стратег, макар и неуспешно, атинската флота. Изгонен бил от Атина за 20 години. Живял в Тракия, където написал известния си труд. Преди края на войната бил амнистиран, върнал се в Атина и скоро умрял.

ИСТОРИЧЕСКАТА ТРАДИЦИЯ НАПЪЛНО ВЯРВА В ОПИСАНИЕТЕ ОТ ТУКИДИД ВОЕННИ СЪБИТИЯ – БИЛ Е ОЧЕВИДЕЦ И УЧАСТНИК. Самият Тукидид пише, че „записах събитията, на които бях очевидец, и онези, за които чух от другите – след като внимателно проверявах всеки факт... Преживях цялата война... разбирах я и внимателно я наблюдавах“ [923], V:26.

Тукидид е единственият, който разказва за Пелопонеската война. Историците пишат: „След Тукидид... никой повече не се е занимавал с историята на Пелопонеската война. Но пък мнозина бяха поласкани от ролята на негови последователи и като искаха да продължат делото му, почваха да пишат от мястото, където Тукидид бе спрял“ [961], с. 171. Смята се, че в началото трудът на Тукидид или е бил без заглавие [924], с. 412, или се е наричал на гръцки „Съвместно описание“, а в по-късните преводи е прието заглавието „История на Пелопонеската война“. Всичко, разказано от Тукидид за 27-годишната война между йонийците и дорийците (дора – орда, прочетено обратно?), е съвсем ясно и последователно, макар да е останало без финал.

Целият труд на Тукидид – около 800 страници в изданието [923] е с великолепен стил. Многобройните коментари разкриват следните особености на книгата му:

1. Тукидид показва огромна начетеност и писателски опит.
2. Конструкциите на изреченията му са сложни, с нетривиална граматика.
3. Налице е ясното развитие на стройна реалистична идея при излагане на историческите факти.
4. Авторът се отнася скептично към всичко свръхестествено в живота на хората.

Уверяват ни, че този труд е създаден през V в. пр.н.е., когато писмените принадлежности са скъпи и трудно се намират, в Месопотамия дращят с резец по глината, гърците още не познават хартията и пишат на парчета дървесна кора или с пръчици по покрити с восък дъсчици.